

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

NUMER 73.

Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 24 WRZEŚNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° z.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI
7	27 2, 566	+13. 0	98			
23. 12	„ 3, 452	+18 6,	75	połud: za. śr. dni	pochmurno	o g. 8 1/4 deszcz.
3	„ 3, 539	+18 4,	68	połud: za. nocny	pogoda z chmur:	
9	„ 5, 312	+11. 2,	93	zachodni śr. dni	Pochmurno pogoda z chmur:	

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

BERLIN 16 września. — Ces: rosyjski generał major Essakow, pojechał stąd do Warszawy, a gońcem z Petersburga przybył tu połowy strzelec Lange. — Gонец francuzki Moni, przebiegł tędy z Petersburga do Paryża.

DREZNO. — Gazeta berlińska z dnia 15go września, zawiera następujący opis wypadków zasłych w stolicy Saxonii, od 9go do 12go tegoż miesiąca. „We czwartek dnia 9 około 200 ludzi zebrało się przed rogatką Piernawską i tyleż niedaleko rogatki Diepotts Walde; było to o godzinie 7 1/2 wieczorem. Kto pierwszy był sprawcą tego podniecenia, dotychczas jeszcze niewiadomo. Ludzie ci, składający się z rzemieślników i pospólstwa, przeciągali potem przez główne ulice miasta, około zamku królewskiego i wykrzykiwali nieustannie: *Woinosi, nicht żyje Lipsk!* Przybywszy na główny rynek, porozbijali stragany i buki kramarskie uderzyli na ratusz, potłukli wszystkie okna, archiwa

w paki powiązane powynosili na ulice, takowe zapalili, tak dalece: iż płomień aż nad dachy się wznosił; i potem wśród nieustającej wrzawy, usadowili się do koła ognia. Zaczęto niebawem dzwonić we wszystkie dzwony, bębnić marsz jeneralny, trąbić na gwałt, i lud massami pospieszał na stary rynek; wszystko to jednak burzycieli bynajmniej niezmieszalo. Na usilne tylko prośby senatora Frdricha, oszczędzono izby wydziału opiekuńczego i kommissyi w ratuszu, i główna kassa została gwardyi narodowej wydana. Most na Elbie natychmiast zatarassowano, a tak woyska liniowe na Nowem mieście pozostały. Nakoniec około godziny 11 1/2 przybyła artyllerya piesza i uszykowata się na rynku na przeciw gwardyi narodowej. Pospólstwo udało się do gmachu policyjnego, zburzyło go zupełnie, pozapalało najprzod spręty i papiery, potem tylną część budynku oddało na pastwę płomieni; wszystko to robiąc wpośród najprzecieżniejszych wrzawek.

Kapitan Müller z półku lekkiej piechoty, który walcząc, wdarł się między pospólstwo aż do gmachu: oknem wyrzucony został; a porucznik Schneider belką śmiertelnie ranił. O godzinie 12tej wystąpiła gwardya szwajcarska, lecz przez ulicę zamkową zmuszono ją zaraz do odwrotu. Przy tej rozprawie wszystkie latarnie potłuczone i mnóstwo okien powybijanych zostało. — Przy ogrodzie pałacu bryłowskiego, usadowili się znowu strzelcy i dawali ognia do ludu ostrymi ładunkami, ale tak tylko, iżby kule górą przelatowały; lecz z 21 ranionymi musieli ratować się ucieczką. — Gwardya narodowa osadziła straż główną. — Dopiero nazajutrz z rana, dopuszczono sikałkom przybliżyć się do ognia, który przecież zgaszono. Tymczasem książę Fryderyk zebrał przy sobie radę i wydał odezwę, w której mieszkańców do spokojności zachęcał. Objechał następnie konno główne części miasta, rozmawiał z każdym i przyrzekł zarządzić rozmaitym potrzebom. — Po południu wydano z arsenału 4000 karabinów i rozdzielono pomiędzy cywilnymi, którzy opatrzywszy się w białe szarfy, objęli straż główną miasta i patrole. Ci dopiero pojedynczych burzycieli i podpalaczy pochwytały, i do tej pory 67 odesłano już do twierdzy Königsstein.

Od 8mej godziny wieczór wszystkie domy zamknięte być muszą, ulice na których potłuczono latarnie, są oświetlane z okien; kobiety, dzieci i chłopcy rzemieślnicze zabronione mają wychodzić wieczór i wszelkie zbiegowiska surowo są karane. — Policya która przez spalenie wszystkich paszportów, nieograniczone mu podpada nieladowi, sprawowaną jest tymczasowo w sąsiedzkim domu, przez referendarjuszków rządowych. Wojsko przymuszone zostało ustąpić do wsłód przyległych, atoli uzbrojeni mieszkańcy, tak do-

brym ożywieni są duchem, że każdy zgłętek, których do dziś dnia wiele się jeszcze wciąż zbierało, odrazu został rozpedzony. Jeżeli dzisiejsza niedziela (to jest 12 września) i jarmark dnia jutrzejszego, bez rozruchu upłyną; wtedy porządek zupełnie przywróconym zostanie.

— *Dnia 14 września.* — Do dziś dnia jest tu dosyć spokojnie. 8000 mieszczan uzbrojonych i na kompanje podzielonych strzegą porządku publicznego, który w nymniejszy rzeczy niebył jeszcze przerywany. Wczoraj o 7 godzinie wieczór, uderzono w bębny. Mieszkańcy pospieszyli na plac allarmu, i tu im ogłoszono: że król mianował księcia Fryderyka współrentem i następstwem tronu złał na jego osobę, za zgodą brata swego, a ojca jego księcia Maksymiliana saskiego; i że minister Einsiedel od służby uwolniony, a miejsce jego tajnemu radcy Lindennau powierzone zostało. Wiadomość ta, z radością przyjęta była, i całe miasto natychmiast oświetlono.

Nowy poseł francuzki miał dziś posłuchanie u króla.

Wczoraj i dziś mimo ulewnego deszczu wszyscy znowu mieszkańcy byli pod bronią. Wszelkiego stanu osoby stawają do szeregów z pałaszami i karabinami, bez najmniejszej różnicy, dzień i noc strażują po ulicach, mając białe szarfy na sobie. Jutro wszystko może powrócić do swych zatrudnień, i wysoko wniydzie na powrót do miasta. Ginach policya jest bardzo uszkodzona, ratusz cokolwiek mniej. Dwóch lub trzech było tylko zabitych, i tej nocy wywieziono znowu pewną liczbę wicherzycieli do Königsstein.

PARYZ 9 września. — Pisnia tutejsze donoszą z Algieru pod d. 26 sierpnia: "Wojska i kupcy z niecierpliwością oczekują jener: Clauzel. W administracyi panuje największy nie-

ład. Ustąpienie wojsk naszych z Oran i Bony każdy dobry wojskowy mocno nagania, gdyż to pomnożyło zuchwałość Beduinów. — Bey Titteri przybrał tytuł deya algierskiego. Łagodne postępowanie przeciw Beduinom zrobiło im nas obmierzłymi i przenoszą nad nas inne narody, a mianowicie Anglików. I. tik n. p. dwa kupieckie maltańskie statki rozbiły się pod przyłaskiem Matifoux; lud ich został w niewolę zabrany i miał być zabijany; ale na oświadczenie, że te statki zostawały pod opieką konsula angielskiego, zostawiono wszystkich przy życiu. — Beduini snują się ostawicznie dokoła i zabijają kogo pojedynczo natrafia. I tak onegdaj wieczór pułkownik Zgo lekkiego pułku piechoty, P. Fraicheville, który przejeżdżał się konno za bramą Barbazuna po nad morzem, został w odległości 600 kroków za przednimi strażami napadnięty przez Beduinów i zamordowany; służący jego jedący za nim cokolwiek o podał, znalazł pana swego bez życia. — Przeszłej nocy jedna z naszych sztafz za ciężką bronią była przez Beduinów napadnięta, przy czem kilku ludzi poległo. Niema prawie nocy, żeby która ze straży nie była wymordowana. — Oran i Bona zupełnie teraz są opuszczone; parowy statek Sphinx przywiózł ostatnie 150 ludzi tamecznej osady. Linjowy okręt *Superbe*, fregaty *Dido* i *Pallas*, wróciły wczoraj z stojącymi tam pułkami. — Wczoraj obawieszony został Beduin, który miał w ręku strzelbę i kilkanaście kul. — Biegunka znacznie zwolniła; jak tylko wojska cofnione zostały z otwartego powietrza. Tymczasem niezgoda między marszałkiem Bourmont i admirałem Duperré długo trwała. Pierwszy stara się teraz z ostatnimi już pojednać, i posłał mu wiele kosztownej broń damasceńskiej, jako to pałaszów z złotolitejmi rękojęściami i srebrnymi pachwami. „

List beja Tittery wyzywający naczelnego wodza, brzmi jak następuje: „Odebrałem twój list. Żądasz, abym się do ciebie udał, lub najstarszego z moich synów przysłał, dla urządzenia wspólnie administracyi. Nie wierzę więcej twemu słowu, i niedam się wciągnąć w sidła, któreś na mnie zastawił. — Jakież zaufanie możesz we mnie wpoić? Obiecałeś mi szanować osoby i własność, a wszystko wciąż zagrabiasz. Deja algierski oddał ci miasto i skarby rządowe, a ty nie szanowałeś tego. — Skarby, które złupiłeś, nie są własnością deja który uciekł, ale owocem naszych starań i waleczności. Hussein niepotrzebował jak tylko spać i jeść; my staraliśmy się o wszystko. Ubolewam nad jego upadkiem i nieszczęściem. Zrzędził je niedostatek twej wiary. Pragniesz się ze mną widzieć i mówić. — Uspokój się. chcę spotkać się z tobą pod Aaras na czele moich 200,000 ludzi. Tam rozmowiamy się o wszystkim, co mi masz powiedzieć. Tam ci dam moją odpowiedź. — Ty unikasz odemnie jak proch, który wiatr w pustynie unosi; ale starać się ja będę zeyść się z tobą, walczyć i zwyciężyć cię. Bóg jest sędzią wszystkiego dobrego i złego! „ —

Jeden z anglików ofiarował w kawiarni Tortonego następujący podwojny zakład: „Skoro izba deputowanych rozwiązana zostanie złoży dla przeciwnika swojego 221 gwineów. Za każdego zaś z liczby wiadomych 221 deputowanych na nowo obranego, odbierze przeciwnik z depozytu anglika jedną gwineę, i k równie anglik z depozytu swojego przeciwnika jedną gwineę za każdego z nowych deputowanych, któryby do liczby 221 tajnych nie należał. — Anglik założyć się jeszcze chce osobno o 221 gwineów: że na pierwszym zakładzie 100 gwineów będzie miał w zysku. „ —

Dziś rano wzbraniało się jeszcze kilku

drukarskich robotników wrócić do pracy; ale w kilka godzin namyślili się i wrócili.

BAJONA 4 września. — Wychodnie hiszpańscy nie przestają do naszego miasta przybawać. Najcelniejsi z nich umówili się między sobą przed trzema dniami, złożyć radę dla rozważenia swej sprawy. Wkrótce więc ma odezwać Jenerała Valdes do obecnych tu i w Hiszpanii znajdujących się żołnierzy, która ma być w wielkiej ilości rozrzucana. Przedrukowano tu także umieszczony w gazetach angielskich manifest jenerała Terrojos. Posiadam w ręku moich list z Madrytu (pisze donoszący), z oznajmieniem: że tam odstąpiono zupełnie od łagodnego systemu, który obiecywano przedsięwziąć, a zatem zaczną się na nowo prześladowania i uwięzienia. Wiadomość ta, wkrótce doszła

do wszystkich wychodniów hiszpańskich, lecz wcale ich nie zraziła.

LIZBONA 4 września. — Francuzki wicekonsul nieuskutecznił jeszcze przysłanego mu w d. 25 sierpnia rozkazu wywieszenia trójkolorowej bandery; lecz poprzestał na doniesieniu o tym rozkazie ministrowi spraw zagranicznych, wicehrabi Santarem.

SAN SEBASTIAN 2 września. — Wyrok królewski z d. 21 sierpnia zabrania Francuzom z trójkolorową kokardą pokazywać się w Hiszpanii. Z tém wszystkiém nadszedł tu onegdaj rozkaz, aby trójkolorową banderę wpuszczać do tutejszey przystani.

Onegdaj wieczór dawny ochotnik milicyi, który od roku mieszkał tu spokojnie, został nagle przez dowódcę z Irun uwięziony i do Pampelony zaprowadzony.

DONIESIENIA.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji &c.

Pod liczbą 41 w ulicy skawińskiej na Kaźmierzu w gminie 10 M. K. sytuowany dom murywanym z ogrodem oparkanionym, kaplicą zgromadzenia Grecko-Orientałego w sobie mieszczący, sprzedany będzie drogą publicznej licytacji na dziedziczną własność więcej dającym nad oszacowanie przez urząd budownictwa sporządzonego w kwocie złp. 5820 gr. 20, w biurach wydziału spraw wewnętrznych i policji, w dniu 14 października r. b. o godzinie 10 przed południem stanowczo odbyć się mającej, a to w moc postanowienia Senatu Rządzącego z d. 6 sierpnia r. b. Nr. 4230 D. G. S. wydanego, co niniejszym do publicznej wiadomości podając oznajmuje, iż o dalszych warunkach licytacji powziąć będzie można wiadomość w biurach tegoż wydziału.

W Krakowie d. 14 września 1830 r.

Senator Prezydujący: X. Łętowski.
Piekarcki

W skutek polecenia Trybunału I instancyi wolnego miasta Krakowa i jego okręgu, z dnia 22go września r. b. do l. 3505, rozpocznie się w dniu 30 września 1830 r. o godzinie 9 rannej w kamienicy przy ulicy kanonicy pod l. 166 licytacja ruchomości, pa s. p. xiędzu Sebastyanie Zarzeckim kanoniku katedralnym krakowskim pozostałych, jako to: gardereby, mebli, obrazów, zwierciadeł, zegarów, sreber, szkieł i powozów

W Krakowie d. 23 września 1830 r.

Matakiewicz N. P.

W dniu 28 września 1830 r. o godzinie 11 rannej, na Kleparszu przy Krakowie w targu końskim w drodze egzekucji sądowej, odbędzie się publiczna licytacja, jako to: koni parę zaprzęgowych, skórek cielęcych, &c. Chcąc licytować mających, zaopatrzonych w gotowe pieniądze na czas i miejsce oznaczone zaprasza się

W Krakowie d. 23 września 1830 r.

Teodor Jaworski K. S.

Wielkie zwierciadła lane w złoconych ramach zupełnie nowe, są do pozbycia; o wtnościach do wiać się można w Redakcyi Gazety.